

การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ The Feasibility Study for Durian Farming Investment in Nonthaburi Province

สุภาภรณ์ เลิศศิริ,¹ พิชัย ทองดีเลิศ,² กิตติพันธ์ หันสมร³
Supaporn Lertsiri,¹ Pichai Tongdeelert,² Kittiphan Hansamon³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรที่ทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ 2) ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เชิงลึกจากเกษตรกรในจังหวัดนนทบุรี และได้ใช้เกณฑ์ในการตัดสินใจการลงทุนได้แก่ มูลค่าผลตอบแทนสุทธิ (Net Present Value: NPV) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: B/C Ratio)

ผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนการผลิตทุเรียนเมืองนนท์ของเกษตรกรถูกผลิตปี พ.ศ.2556/2557 มีต้นทุนการผลิตทั้งหมดรวมเป็นเงิน 284,333.83 บาท จากนั้นทำการวิเคราะห์การลงทุนพบว่ากรณีที่ 1 ถ้าเกษตรกรตัดสินใจขายสวนทุเรียนโดยไม่ทำต่ออีก 10 ปี กำไรจากการขายที่ดินที่สูง เกษตรกรจะได้รับค่าตอบแทนที่ดินเท่ากับ 40,000,000 บาท ซึ่งมูลค่าผลตอบแทนสุทธิของเกษตรกรจะมีค่าเท่ากับ 36,853,078.75 บาท กรณีที่ 2 ถ้าเกษตรกรลงทุนทำสวนทุเรียนต่ออีก 10 ปี แล้วขายสวนทุเรียนเกษตรกรจะมีมูลค่าผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 51,651,564.38 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุนของเกษตรกรมีค่าเท่ากับ 26.17 และกรณีที่ 3 ถ้าเกษตรกรลงทุนทำสวนทุเรียนใหม่และขายสวนเมืองนนท์ได้ 10 ปีตามนโยบายของหน่วยงานด่าง ๆ ที่เข้ามาส่งเสริมจะมีมูลค่าผลตอบแทนสุทธิของเกษตรกรเท่ากับ 38,436,119.18 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุนของเกษตรกรมีค่าเท่ากับ 19.98 จึงสามารถสรุปว่าการลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองนนท์เป็นโครงการที่คุ้มค่าต่อการลงทุนสมควรส่งเสริมให้เกษตรกรลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ต่อไป แต่ถ้าเบริญเทียบเท่ากับ 3 กรณีพบว่ากรณีที่ 2 มีความคุ้มค่าทางลงทุนที่สุดรองลงมาคือ กรณีศึกษาที่ 3 และกรณีที่ 1 ตามลำดับ

คำสำคัญ : ต้นทุน, ผลตอบแทน, ทุเรียน, นนทบุรี

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ agrspl@ku.ac.th

² รองศาสตราจารย์, ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ agrpct@ku.ac.th

³ นักวิจัยอิสระ

¹ Assistant Professor, Department of Agricultural Extension and Communication, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, agrspl@ku.ac.th

² Associate Professor, Department of Agricultural Extension and Communication, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, agrspl@ku.ac.th

³ Researcher

Abstract

The objectives of the study were 1) to study costs and returns of durian farming in Nonthaburi 2) analyze the feasibility in durian farming investments in Nonthaburi. The data collected by in-depth interviews with durian farmers Nonthaburi province. Net Present Value (NPV) and Benefit-Cost ratio (b/c ratio) were used for investment decision.

As a result, a total of production costs of the 2013/2014 season was 284,333.83 Baht. There would be 3 scenarios for the investment analysis: Scenario 1 - the increase of land prices in Nonthaburi area would motivate a durian farmer to sell his lands. He would receive 40,000,000 Baht.

Its NPV would be 36,853,078.75 Baht. Scenario 2 - a durian farmer would continue his durian farming for the next 10 years and then sell his land. Its NPV and B/C ratio would be 51,651,564.81 Baht and 26.17. Scenario 3: in case of a new investment for durian farming - a durian farmer would sell his land in the next 10 years. Its NPV and B/C ratio would be 38,436,119.18 Baht and 19.98. In conclusion, the durian farming in Nonthaburi would be worth the investments which should be continually promoted. Among the 3 scenarios, the most effective scenario would be the second scenario and followed by the third and the first ones.

Keywords : Cost, Benefit, Durian, Nonthaburi,

บทนำ

ทุ่เรียนเมืองนนท์ เป็นทุ่เรียนที่มีชื่อเสียงมา ยานานได้รับการยกย่องว่าราชธานีมีความมั่นคงอย่าง จงกล้ายเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดนนทบุรี ดินของ พื้นที่จังหวัดนนทบุรีเป็นดินดีต่อการเกษตรจากการพัฒนาของน้ำดีและน้ำทะเลมาทับกันเป็นเวลานาน ลักษณะเนื้อดินเป็นดินเหนียวเนื้อละเอียดมีความ อุดมสมบูรณ์ไปด้วยธาตุอาหารของพืชตามธรรมชาติ ทำให้ผลไม้หลาย ๆ ชนิดที่ปลูกในแคนน์มีรสชาติดี โดยเฉพาะทุ่เรียนที่มีรสชาติอร่อย หวานกลมกล่อม มีกลิ่นหอม เนื้อเนียนละเอียด สีเหลืองเข้ม (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุใน คณะกรรมการอำนวยการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, 2542)

ปัจจุบันการทำสวนทุ่เรียนเมืองนนท์ได้ลดลง อย่างมาก เนื่องจากการขยายตัวของเขตเมือง มีการ เปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่เพื่อรับการขยายตัวของ เขตที่อยู่อาศัยจากกรุงเทพฯ ทำให้มีการขายสวน

ทุ่เรียนเมืองนนท์ เพื่อนำไปทำหมู่บ้านจัดสรรศูนย์ การค้า ส่งผลให้ราคาที่ดินเพิ่มสูงขึ้นเป็นแรงจูงใจให้ เจ้าของสวนทุ่เรียนเมืองนนท์บางรายตัดสินใจขายที่ ไป อีกทั้งในปีพ.ศ. 2554 เกิดอุทกภัยใหญ่ทำให้สวน ทุ่เรียนตายไปเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันมีพื้นที่ใน การปลูกทุ่เรียนเมืองนนท์ เหลืออยู่จำนวน 2,818 ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดนนทบุรี, 2557) ทำให้หน่วย งานภาครัฐและจังหวัดนนทบุรี มีความต้องการเร่ง พื้นฟูและอนุรักษ์สวนทุ่เรียนเมืองนนท์เดิมให้คงอยู่ ต่อไปและสนับสนุน ให้มีการปลูกทุ่เรียนเมืองนนท์ เพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรแล้ว ยัง เป็นการช่วยรักษาสมดุลทางธรรมชาติแก่ชุมชนเมือง และเป็นการปลูกจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ของทุ่เรียนนนท์ที่มีชื่อเสียงมายาวนาน

จากความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่าหาก เกษตรกรในจังหวัดนนทบุรีได้ทราบถึงดันทุนผล ตอบแทน และความคุ้มค่าในการลงทุนในการทำ สวนทุ่เรียนนนท์ ก็อาจจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ ปลูกทุ่เรียนนนท์ หรือใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ

ในการลงทุนทำสวนทุเรียนนนท์ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการศึกษาดัชนุ ผลตอบแทนและความคุ้มค่าในการลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการเงินรัดและพื้นฟูสวนทุเรียนเมืองนนท์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาดัชนุและผลตอบแทนของเกษตรกรที่ทำสวนทุเรียนเมืองนนท์
- เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองนนท์

วิธีการศึกษา

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (*in-depth interviews*) เกษตรกรชาวสวนทุเรียนในด้านการผลิต ดัชนุและการจัดจำหน่ายทุเรียนเมืองนนท์ เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ดัชนุ ผลตอบแทนและความเป็นไปได้ของการลงทุนการปลูกทุเรียนนนท์ ซึ่งเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุนที่ใช้ คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทน (NPV) หรือคือผลรวมของผลตอบแทน สุทธิที่ได้ปรับค่าของเวลาแล้ว โดยถ้าค่าของ NPV มากกว่าศูนย์หรือเป็นบวกสมควรตัดสินใจในการลงทุนและอัตราส่วนผลตอบแทนต่อดัชนุ (*B/C ratio*) หรืออัตราส่วนของผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนลดอายุโดยการต่อผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของดัชนุรวม โดยถ้าค่าของ *B/C* มากกว่า 1 สมควรตัดสินใจในการลงทุน

ในการศึกษาครั้งนี้อยู่ภายใต้มีข้อกำหนด คือ เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตัวเอง พื้นที่สวนทุเรียนที่ใช้คำนวนคือ จำนวน 4 ไร่ ซึ่งจัดเป็นสวนทุเรียนขนาดกลาง และอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคำนวนคือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดีหรือ MRR (Minimum Retail Rate) ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม ปี พ.ศ.2557 มีอัตรา

ดอกเบี้ยอยู่ที่ 8.5391 แบ่งการศึกษาเปรียบเทียบเป็น 3 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 การมีรายได้จากการขายสวนทุเรียนนนท์ เนื่องจากราคาที่ดินที่เพิ่มขึ้นเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรขายสวนทุเรียนนนท์ไม่ทำสวนต่อไป

กรณีที่ 2 ถ้าเกษตรกรลงทุนในการทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ต่ออีก 10 ปี แล้วขายสวนทุเรียนโดยกำหนดให้อัตราเงินเพื่อโดยเฉลี่ยปีละเท่ากับ 2.5 และราคาที่ดินเพิ่มขึ้นทุกปีโดยเฉลี่ยปีละ 9% ตามอัตราการเปลี่ยนแปลงราคายาประเมินที่ดินของจังหวัดนนทบุรี รอบบัญชี ปี พ.ศ. 2555 ถึง ปี พ.ศ. 2558

กรณีที่ 3 ถ้าเกษตรกรลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ใหม่ ตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาส่งเสริมและขายสวนทุเรียนเมื่อทำสวนทุเรียนครบ 10 ปี โดยกำหนดให้อัตราเงินเพื่อโดยเฉลี่ยปีละเท่ากับ 2.5 และราคาที่ดินเพิ่มขึ้นทุกปีโดยเฉลี่ยปีละ 9% ตามอัตราการเปลี่ยนแปลงราคายาประเมินที่ดินของจังหวัดนนทบุรี รอบบัญชี ปี พ.ศ. 2555 ถึง ปี พ.ศ. 2558

ผลการศึกษา

การผลิตทุเรียนเมืองนนท์

จากการศึกษาการผลิตทุเรียนเมืองนนท์พบว่า เนื้อที่ให้ผลผลิตของทุเรียนเมืองนนท์ลดลงจากเนื้อที่ให้ผลผลิต จำนวน 762 ไร่ ในปี พ.ศ.2550 เหลือเนื้อที่ให้ผลผลิต จำนวน 56 ไร่ ในปี พ.ศ. 2556 และผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก จำนวน 207 กิโลกรัมต่อไร่ในปี พ.ศ. 2550 เหลือจำนวน 54 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2556

ภายในหลังอุทกภัยครั้งใหญ่ใน ปี พ.ศ. 2554 ทำให้ทุเรียนนนท์ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ทำให้มีการส่งเสริมและพื้นฟูสวนทุเรียนนนท์ขึ้นมาใหม่ โดยในปี พ.ศ. 2557 มีพื้นที่ทำสวนทุเรียนนนท์ทั้งหมดจำนวน 2,818 ไร่ และมีจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนนนท์จำนวน 1,364 ราย โดยที่อำเภอเมืองกับอำเภอปากเกร็ด มีจำนวนครัวเรือนเกษตรและพื้นที่ปลูกมากที่สุด

ต้นทุนการผลิต

ผลการศึกษาต้นทุนการผลิตทุเรียนเมืองนนท์ถูกการผลิตปี พ.ศ.2556/2557 พบว่า มีต้นทุนการผลิตทั้งหมดรวมเป็นเงิน 284,333.83 บาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

ต้นทุนคงที่ ต่อปีประกอบด้วย ค่าอุปกรณ์ การเกษตร ได้แก่ อุปกรณ์พ่นสารเคมี 2,420.50 บาท อุปกรณ์ตัดแต่งกิ่ง 1,030 บาท เครื่องสูบนำ 700 บาท ระบบให้น้ำ 1,400 บาท รถยนต์ 23,333.33 บาท мотเตอร์ไซค์ 2,250 บาท รวมต้นทุนคงที่ต่อปีทั้งหมด 31,133.83 บาท

ต้นทุนผันแปรประกอบด้วยค่าแรงงานได้แก่ ค่าแรงงานในครัวเรือน 167,500 บาท และค่ากำจัดวัชพืช 3,000 บาทค่าวัสดุได้แก่ค่ากิ่งพันธุ์ทุเรียนสายพันธุ์ต่างๆ 3,000 บาทค่าปุ๋ยเคมี 20,000 บาท ค่าปุ๋ยอินทรีย์ 10,000 บาท ค่ายาร์โมน 3,000 บาทค่าสารเคมีกำจัดแมลง 1,000 บาท ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง 20,000 บาทค่าน้ำประปา 10,000 บาท และค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร 15,000 บาท ค่าไม้ค้า 500 บาท และค่าเชื้อกอยงกิ่ง 200 บาท ต้นทุนผันแปรรวมทั้งหมด 253,200 บาทซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 1

ผลตอบแทนการผลิตทุเรียนนนท์

การจัดจำหน่ายของทุเรียนนนท์

ทุเรียนนนท์เป็นทุเรียนที่มีราคาแพงกว่า จำหน่ายผลผลิตนัน มักจะขายตามงานเทศกาลต่าง

ๆ เช่นห้างเซ็นทรัลสาขาวร์ตนาชิเบศร์และวัดใหญ่ ส่วนภารมณ์ซึ่งเป็นการจัดงานปีละครั้งนอกจากนี้ จะวางขายที่บ้านหรือสวน โดยมีหน้าร้านขายเอง หรือเป็นการสั่งซื้อด้วยตรง เกษตรกรและผู้บริโภค จะทำการซื้อขาย โดยการตั้งราคาซื้อขายตามความพอใจของทั้งสองฝ่าย และจะขายเป็นลูกโดยไม่มี การซึ้งน้ำหนัก โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดเกรดของทุเรียนเมืองนนท์ในการตกลงซื้อขายคือ ลักษณะภายนอกของผลทุเรียน และขนาดผลทุเรียน โดยผู้ซื้อและเกษตรกรจะพิจารณาจาก รูปทรงของผลทุเรียน ว่ามีลักษณะตามสายพันธุ์ อย่างไร เช่น มีลักษณะเป็นรูปไข่ ไข่กลับ กลม รี ส่วนขนาดของผลทุเรียนก็จะแบ่งเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดเล็กจะมีน้ำหนักประมาณ 2 กิโลกรัมหรือน้อยกว่าขนาดปานกลางน้ำหนักประมาณ 2 ถึง 4.5 กิโลกรัม ขนาดใหญ่จะมีน้ำหนักประมาณ 4.5 กิโลกรัมหรือมากกว่า และจะจำหน่ายผลผลิตก็ต่อ เมื่อครบอายุการเก็บเกี่ยว ซึ่งทุเรียนแต่ละพันธุ์จะ แตกต่างกันไปโดยแบ่งพันธุ์เป็น 3 ประเภท คือ พันธุ์เบา เช่น กระดุม จะมีอายุการเก็บเกี่ยวน้อยกว่า 105 วัน พันธุ์กลาง เช่น ก้านยาวย มีอายุการเก็บเกี่ยวอยู่ระหว่าง 105 ถึง 135 วัน และพันธุ์หนัก เช่น ทองย้อยฉัตร มีอายุการเก็บเกี่ยวมากกว่า 135 วัน จากเกณฑ์ต่างๆ ดังที่กล่าวข้างต้น และจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปราคาของทุเรียนเมืองนนท์ ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ต้นทุนการผลิตทุเรียนเมืองนนท์

รายการ	ค่าใช้จ่าย	ร้อยละ (บาท)
ต้นทุนคงที่		
- ค่าอุปกรณ์การเกษตร	31,133.83	10.95
ต้นทุนผันแปร		
1. ค่าแรงงาน		
- ค่าแรงงานในครัวเรือน -ค่า กำจัดวัชพืช	167,500	
2. ค่าวัสดุ	3,000	
- ค่ากิงพันธุ์เรียนสายพันธุ์ ต่างๆ	3,000	
- ค่าปุ๋ยเคมี	20,000	
- ค่าปุ๋ยอินทรีย์	10,000	
- ค่ายาออร์โนน	3,000	
- ค่าสารเคมีกำจัดแมลง	1,000	
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	20,000	
- ค่าน้ำประปา	10,000	
- ซ้อมแซมอุปกรณ์การเกษตร	15,000	
- ค่าไม้ค้า	500	
- ค่าเชือกโถงกิ่ง	200	
- รวมต้นทุนผันแปร	253,200	89.05
รวมต้นทุนทั้งหมด	284,333.83	100.00

ที่มา: จากการคำนวณ

**ตารางที่ 2 ราคาของผลผลิตทุเรียนเมืองนนท์
จำแนกตามสายพันธุ์**

พันธุ์	ราคา (บาท/ลูก)	
	ราคาต่ำสุด	ราคากลาง
ก้านยาว	8,000	15,000
หมอนทอง	3,000	5,000
ชะนี	2,000	3,000
กระดุม	500	700

ที่มา: จากการสำรวจ

จากข้อมูลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปรายได้จากการจำหน่ายทุเรียนในปี พ.ศ.2557

โดยใช้ราคาเฉลี่ยของแต่ละพันธุ์ ทำให้เกษตรกรรมมีรายได้จากการขายทุเรียนพันธุ์ต่าง ๆ รวมทั้งหมด 309 ลูก คิดเป็นเงิน 2,136,200 บาท โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3

**ตารางที่ 3 ผลตอบแทนการผลิตทุเรียนเมืองนนท์
ปี พ.ศ.2557**

พันธุ์	จำนวน(ลูก)	รวมรายได้ (บาท)
ก้านยาว	127	1,460,500
หมอนทอง	156	624,000
ชะนี	19	47,500
กระดุม	7	4,200
รวม	309	2,136,200

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายในการลงทุนของเกษตรสวนทุเรียนเมืองนนท์ถูกต้องการผลิต ปี พ.ศ. 2556/2557 พบว่า เกษตรรายรายนี้ มีต้นทุนรวม 284,333.83 บาท รายได้รวมจากการขายทุเรียนเมืองนนท์พันธุ์ต่างๆ ของเกษตรกรรวม 2,136,200 บาท และทำให้เกษตรกรมีกำไรสุทธิ 1,851,866.17 บาท และนำไปวิเคราะห์มูลค่าผลตอบแทนสุทธิ (Net Present Value: NPV) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: B/C Ratio) ของสวนทุเรียนเมืองนนท์ ผลการวิเคราะห์ทั้ง 3 กรณี คือ

กรณีที่ 1 เกษตรกรได้รับเงินจากการขายสวนทุเรียน เนื่องจากราคาที่ดินที่สูงเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรขายสวนทุเรียนนนท์ไม่ทำสวนต่อ เกษตรกรจะได้รับค่าตอบแทนที่ดินในราคาราคา 40,000,000 บาท ซึ่งมูลค่าผลตอบแทนสุทธิ (Net Present Value: NPV) ของเกษตรกรชาวสวนทุเรียนรายนี้จะมีค่าเท่ากับ 36,853,078.75 บาท

กรณีที่ 2 ถ้าเกษตรกรลงทุนในการทำสวนทุเรียนเมืองนนท์ต่ออีก 10 ปี และขายสวนทุเรียนจะมีมูลค่าผลตอบแทนสุทธิ (Net Present Value:

NPV) ของเกษตรกรชาวสวนทุเรียนมีค่าเท่ากับ 51,651,564.38 บาท และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: B/C Ratio) ของเกษตรกรชาวสวนทุเรียนนี้มีค่าเท่ากับ 26.17

กรณีที่ 3 ถ้าเกษตรกรลงทุนทำสวนทุเรียน เมืองหนองหินใหม่ และขายสวนเมื่อลงทุนได้ 10 ปีตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งมีหน่วยงานด่าง ๆ เข้ามาส่งเสริมสนับสนุนจะมีมูลค่าผลตอบแทนสุทธิ (Net Present Value: NPV) ของเกษตรกรชาวสวนทุเรียนรายนี้มีค่าเท่ากับ 38,436,119.18 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: B/C Ratio) ของเกษตรกรชาวสวนทุเรียนรายนี้มีค่าเท่ากับ 19.98

อภิปรายผล

จากการพิจารณาค่าผลตอบแทนสุทธิ (Net Present Value: NPV) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: B/C Ratio) เพื่อเป็นกรณีศึกษาทางเลือกในการตัดสินใจของเกษตรกรชาวสวนทุเรียนเมืองหนองหินทั้ง 3 กรณี พบว่า มูลค่าผลตอบแทนสุทธิ ของแต่ละทางเลือกมีค่ามากกว่า 0 และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน มีค่ามากกว่า 1 ซึ่งมีความน่าสนใจในการลงทุนหรือคุ้มค่าที่จะลงทุนทั้ง 3 ทางเลือก

แต่เมื่อพิจารณาค่าของมูลค่าผลตอบแทนสุทธิและอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน โดยแบ่งออกเป็น 3 กรณี พบร่วมกันว่า กรณีที่ 2 คือ ถ้าเกษตรกรลงทุนในการทำสวนทุเรียนเมืองหนองหินที่ต่ออีก 10 ปี แล้วขายสวนทุเรียนมีค่ามากที่สุด เท่ากับ 51,651,564.38 บาท และ 26.17 ตามลำดับ รองลงมาคือ กรณีที่ 3 คือ ถ้าเกษตรกรลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองหนองหินใหม่ และขายสวนเมื่อลงทุนได้ 10 ปี ค่าของมูลค่าผลตอบแทนสุทธิและอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 38,436,119.18 บาท และ 19.98 ตามลำดับ และกรณีที่ 1 คือ ถ้าเกษตรกรขายสวนทุเรียน ค่าของมูลค่าผลตอบแทนสุทธิ

เท่ากับ 36,853,078.75 บาท

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่า NPV และ B/C Ratio ของทางเลือกการลงทุนทั้ง 3 กรณี

กรณีศึกษา	ค่า NPV ที่ได้	ค่า B/C Ratio ที่ได้
กรณีที่ 1	36,853,078.75	-
กรณีที่ 2	51,651,564.38	26.17
กรณีที่ 3	38,436,119.18	19.98

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุป

จากการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการปลูกทุเรียนเมืองหนองหินพบว่า การลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองหนองหินที่สามารถจะลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองหนองหินที่สามารถจะลงทุนทำสวนทุเรียนได้สมควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ยังคงลงทุนทำสวนทุเรียนเมืองหนองหินที่ต่อ เพราะเป็นกิจกรรมที่มีความคุ้มค่าต่อการลงทุนแต่ถ้าเปรียบเทียบหั้ง 3 กรณีศึกษาแล้วกรณีที่ 2 คือถ้าเกษตรกรลงทุนในการทำสวนทุเรียนเมืองหนองหินที่ต่ออีก 10 ปี แล้วขายสวนทุเรียนจะมีความคุ้มค่านำไปลงทุนที่สุดรองลงมา คือ กรณีศึกษาที่ 3 และกรณีที่ 1 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกทุเรียนเมืองหนองหินที่อีกหั้งจะต้องการกระจายกิจกรรมพันธุ์ทุเรียนพันธุ์ดึงเดิมให้มากขึ้นเพื่อป้องกันการสูญหายของทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองและเพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของทุเรียนเมืองหนองหินที่ไว้เนื่องจากตอนนี้สายพันธุ์ทุเรียนเปลี่ยนไปมาก อาจส่งผลต่อคุณภาพของทุเรียนในอนาคต

2. ส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ควบคู่กับการใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อลดต้นทุนการผลิตและใช้ปุ๋ยอย่างถูกต้องเหมาะสมตรงตามความต้องการ

และชนิดของดิน และพันธุ์ทุเรียนที่ปลูกซึ่งจะช่วยให้การใช้ปุ๋ยได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เกษตรกรจะต้องประสบปัญหาอุทกภัยและมีภาวะน้ำเค็มรุกร้าวเข้ามาในพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้พื้นที่เพาะปลูกได้รับความเสียหาย และการที่เกษตรกรต้องหันมาซื้อน้ำประปาเพื่อใช้ภายในสวน ซึ่งส่งผลทำให้ต้นทุนการผลิตทุเรียนของเกษตรกรเพิ่มสูงขึ้นภาครัฐควรมีดำเนินโครงการป้องกันและ

แก้ไขปัญหาดังกล่าวในพื้นที่เพื่อรักษาสวนทุเรียนเมืองนนท์เอาไว้อย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

คณะกรรมการคุณภาพวิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะกรรมการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่สนับสนุนทุนในการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมธนารักษ์. (2557). ข้อมูลราคาประเมินที่ดินที่ว่าประเทคโนโลยี พ.ศ. 2555 – 2558, 4 ตุลาคม 2557. URL//
http://www.freesplans.com/FP_landprice/FP_landprice_bkk.asp.
- คณะกรรมการฝ่ายป่าไม้แล้วแต่ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. (2542). วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และ
 ภูมิปัญญาจังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพ : กรมศิลปากร.
- จิรเกียรติ อภิปุณโณภาส. (2537). ชนกิจเกษตร. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากรเกษตร. คณะ
 เศรษฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ ของธนาคารพาณิชย์, 1 ตุลาคม 2557.
<http://www.bot.or.th>.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดนนทบุรี. (2557). ข้อมูลการผลิตทุเรียนจังหวัดนนทบุรี, 2 ตุลาคม 2557. <http://www.nonthaburi.doae.go.th>.
- สำนักสำรวจและวางแผนการใช้ที่ดิน. (2557). ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดนนทบุรี, 4 ตุลาคม 2557. URL//
http://www.ldd.go.th/web_OLP/report_research_C.html.